

1. Kto ma rację? Antygona kontra Kreon

a. 1. Cele lekcji

i. a) Wiadomości

Uczeń:

- zna treść dramatu Sofoklesa *Antygona*,
- rozumie zasady dyskusji za i przeciw,
- rozumie pojęcie sytuacji tragicznej w dramatach antycznych.

ii. b) Umiejętności

Uczeń:

- potrafi dyskutować na temat postaw bohaterów,
- potrafi rozwiązywać problemy w sposób twórczy,
- rozwija sprawność umysłową, kreatywność, przełamuje opory przed przedstawieniem własnych pomysłów.

b. 2. Metoda i forma pracy

Praca w grupach, dyskusja za i przeciw

c. 3. Środki dydaktyczne

Kartki samoprzylepne

d. 4. Przebieg lekcji

i. a) Faza przygotowawcza

Nauczyciel zapoznaje uczniów z tematem lekcji i uświadamia im cele zajęć.

ii. b) Faza realizacyjna

1. Nauczyciel przeprowadza wstępną rozmowę na temat racji postępowania dwóch głównych bohaterów dramatu antycznego Sofoklesa. Zbiera metodą burzy mózgów argumenty, które zostaną wykorzystane podczas dyskusji na temat postaw Antygony i Kreona, np.:

Racje Antygony: Kieruje się miłością do brata i do całej rodziny, gdyż bogowie greccy ciężko karali tych, którzy nie zapewniali należytego pochówku zmarłym. Nad rodziną Antygony wisi fatum, zdaje sobie ona sprawę, że przeciwstawiając się bogom, naraża całą rodzinę na tragedię. Jest wierna bożemu prawu, który nakazuje grzebać zwłoki, gdyż w przeciwnym razie nigdy nie zaznają spokoju, nie trafiają do Hadesu.

Racje Kreona: Pragnął w imię sprawiedliwości ukarać zdrajcę ojczyzny. Chce, aby w jego państwie przestrzegane było sprawiedliwe prawo, pragnie wyłącznie dobra ojczyzny. Przykład potraktowania Polinika miał odstraszyć innych potencjalnych zdrajców. Boi się utraty autorytetu, moralnego

wizerunku ze strony poddanych.

2. Nauczyciel zapisuje na tablicy problem do przedyskutowania *Antygona postąpiła słusznie, zaś Kreon jest za wszystko odpowiedzialny*. Uczniowie mogą w tej kwestii przyjąć różne stanowiska. Są one zapisane na tablicy:

+, czyli zgadzam się całkowicie,

+ –, czyli raczej się zgadzam,

=, czyli jestem neutralny, nie mam jeszcze zdania na ten temat,

– +, czyli raczej się nie zgadzam,

–, czyli całkowicie się nie zgadzam.

Uczniowie otrzymują kartki samoprzylepne i wypisują na nich mazakiem swoje stanowisko, które przyjęli w analizowanym problemie. Dyskusja odbywa się w czterech rundach. Najpierw spotykają się uczniowie, którzy wybrali te same znaki, następnie spotykają się osoby, które mają całkowicie inne znaki, przeciwstawne. Kolejna runda to spotkania z osobami, które różnią się tylko o jeden poziom. Ostatnie spotkanie to powrót do grup, które prezentują te same stanowiska. Uczniowie dzielą się swoimi spostrzeżeniami i uwagami, rozmawiają na temat argumentów zebranych podczas spotkań z innymi grupami.

iii. c) Faza podsumowująca

1. Po krótkiej wymianie informacji nauczyciel pyta uczniów, jakie wiadomości wzbogaciły ich wiedzę, co przekonało ich do pozostania na swoim stanowisku lub do zmiany stanowiska.
2. Następnie uczniowie zastanawiają się nad sytuacją tragiczną bohaterów dramatu. Odpowiadają na pytanie, dlaczego znaleźli się w sytuacji bez wyjścia, czyli cokolwiek by wybrali, czekałaby ich katastrofa.

e. 5. Bibliografia

1. Brudnik E., Moszyńska A., Owczarska B., *Ja i mój uczeń pracujemy aktywnie. Przewodnik po metodach aktywizujących*, SFS, Kielce 2000.
2. Sofokles, *Antygona*, Greg, Kraków 2000.

f. 6. Załączniki

i. Zadanie domowe

Opisz stanowisko, które wybrałeś podczas dyskusji. Podaj argumenty, które przekonały cię do wyboru danej opcji w analizowanym problemie.

g. 7. Czas trwania lekcji

45 minut

h. 8. Uwagi do scenariusza

brak